

Com una rodamón

Mai no vas entendre que no és gens bo/ deixar que els altres visquin la vida per tu

Quan Bob Dylan tenia amb prou feines 24 anys, va fer una de les actuacions més mítiques de la història del rock.

El 25 de juliol de 1965, Dylan actuava al Festival de Folk de Newport -allà ja hi havia tocat l'any abans, i l'altre, i era venerat com l'esperança blanca de folk-; però aquell dia Dylan estava empenyat i va sortir a l'escenari acompanyat d'una banda de rock i brandant una Fender Stratocaster en lloc de la guitarra acústica habitual. Va tocar tres cançons, ben electrificades, i va fotre el camp enmig de l'esbrancada d'una part del públic i dels aplaudiments de l'altra. Hi ha moltes versions al respecte, però pel que sembla els primers van ser força majoritaris. Algú va convèncer Dylan perquè tornés a l'escenari i va interpretar dues cançons més, aquestes sí, en format acústic. Però després van haver de passar trenta-set anys perquè tornés a tocar a Newport.

De les tres cançons que va interpretar aquell dia abans dels bisos, la segona va ser una que acabava de publicar i que acabaria formant part del seu proper àlbum. Es titulava *Like a Rolling Stone* i és una de les millors cançons que s'han escrit mai.

Aquí en teniu, traduïda i subtitulada en català, una interpretació que -vint-i-un anys després del concert de Newport-, Dylan va fer a Austràlia (menjant-se la tercera estrofa), en una gira amb Tom Petty i els Heartbreakers.

Com una rodamón

Fa molt i molt temps vesties tan bé
Llençaves monedes als pòtols des del teu pedestal, oi?
La gent et deia: ?Vigila, nena, acabaràs caient?
Et pensaves que t'enredaven
Solies fotre-te'n
De tots els penjats
Ara ja no parles tan fort
Ara ja no sembles tan orgullosa
D'haver de gorrejar per tenir alguna cosa per sopar

Com se sent
Com se sent
Sense tenir cap casa
Com una completa desconeguda
Com una rodamón?

D'acord, senyora Solitària, vas anar a la millor escola
Però saps molt bé que allà només t'entrompaves
I ningú no t'ha ensenyat mai com viure al carrer
I ara has descobert que t'hi hauràs d'acostumar
Deies que mai no tractaries
Amb el vagabund misteriós, però ara t'adones

Que ell no ven pas excuses
Mentre mires dins el buit del seus ulls
I li demanes, vols fer un tracte?

Com se sent
Com se sent
Quan estàs tota sola
Sense camí de tornada
Com una completa desconeguda
Com una rodamón?

Mai no et vas girar per veure com arronsaven les celles
els malabaristes i els pallassos
Que venien a fer els seus trucs davant teu
Mai no vas entendre que no és gens bo
Deixar que els altres visquin la vida per tu
Solies muntar el cavall cromat amb el teu diplomàtic
Que duia a les espatlles un gat siamès
Oi que és dur quan t'adones que
Ell s'ha evaporat
Després de prendre't tot el que va poder robar

Com se sent
Com se sent
Quan estàs tota sola
Sense camí de tornada
Com una completa desconeguda
Com una rodamón?

Damunt la teva torre, princesa, amb tota la gent guapa
Ells van bevent, pensant que ja ho tenen tot fet
Bescanviant tota mena de regals preciosos
Però tu més val que ensenyis el teu anell de diamants,
Més val que l'empenyoris, nena
Solies divertir-te tant
Amb el Napoleó dels parracs i la manera que parlava
Vés amb ell ara, et crida, no pots refusar-lo
Quan no tens res, no tens res a perdre
Ja ets invisible, no et queda cap secret per amagar

Com se sent
Com se sent
Quan estàs tota sola
Sense camí de tornada
Com una completa desconeguda
Com una rodamón?

Foto: Wayne Stadler

Versió original

Like a Rolling Stone

Once upon a time you dressed so fine
You threw the bums a dime in your prime, didn't you?
People'd call, say, 'Beware doll, you're bound to fall'
You thought they were all kiddin' you
You used to laugh about
Everybody that was hangin' out
Now you don't talk so loud
Now you don't seem so proud
About having to be scrounging for your next meal

How does it feel
How does it feel
To be without a home
Like a complete unknown
Like a rolling stone?

You've gone to the finest school all right, Miss Lonely
But you know you only used to get juiced in it
And nobody has ever taught you how to live on the street
And now you find out you're gonna have to get used to it
You said you'd never compromise
With the mystery tramp, but now you realize
He's not selling any alibis

As you stare into the vacuum of his eyes
And ask him do you want to make a deal?

How does it feel
How does it feel
To be on your own
With no direction home
Like a complete unknown
Like a rolling stone?

You never turned around to see the frowns
on the jugglers and the clowns
When they all come down and did tricks for you
You never understood that it ain't no good
You shouldn't let other people get your kicks for you
You used to ride on the chrome horse with your diplomat
Who carried on his shoulder a Siamese cat
Ain't it hard when you discover that
He really wasn't where it's at
After he took from you everything he could steal

How does it feel
How does it feel
To be on your own
With no direction home
Like a complete unknown
Like a rolling stone?

Princess on the steeple and all the pretty people
They're drinkin', thinkin' that they got it made
Exchanging all kinds of precious gifts and things
But you'd better lift your diamond ring,
you'd better pawn it babe
You used to be so amused
At Napoleon in rags and the language that he used
Go to him now, he calls you, you can't refuse
When you got nothing, you got nothing to lose
You're invisible now, you got no secrets to conceal

How does it feel
How does it feel
To be on your own
With no direction home
Like a complete unknown
Like a rolling stone?

Bob Dylan (1965)

BOB DYLAN

LIKE A ROLLING STONE

**LIKE A ROLLING STONE · FROM A BUICK 6
HIGHWAY 61 REVISITED**